

DACĂ DUMNEZEU ESTE CU NOI, UNDE SUNT MINUNILE?

Mulțumesc, frate Neville. Bună seara, prieteni.

Azi dimineață am fost cam lung în vorbire. Am vorbit patru ore, dar era nevoie s-o fac. Mă gândesc că după ce v-am ținut patru ore ar trebui să considerați că ajunge și să mă alungați de la amvon. (Adunarea spune: „NU!” iar Doc, fratele fratelui Branham adaugă: „Chiar mă gândeam că cineva a spus odată că tu nu reușești niciodată să spui totul în timpul acordat, dar în seara aceasta poți vorbi cât dorești”.)

Adunarea spune „Amin” iar Doc continuă: „Frate Branham, eu mi-am făcut niște notițe din aproape jumătate Biblia.”

Cineva spune: „Poți să predici toată noaptea.”

„Mulțumesc”, răspunde fratele Branham, „dar avem printre noi și alți frați pe care am vrea să-i ascultăm”.

După adunare m-a sunat sora mea, Dolores și mi-a spus: „Sunt sigură că te-ai referit numai la mine: totul a fost doar pentru mine și știu că m-am făcut vinovată. Recunosc că încă nu am murit.”

Titlul mesajului de Anul Nou este: „Voi trebuie să muriți!” și credem că Domnul ne va da binecuvântarea Sa.

Este bine că în seara aceasta sunt mulți aici.

Când am intrat, l-am auzit pe fratele Graham Snelling terminând cântarea aceea veche: „Noi vom locui pe Muntele Sion.”

Cred că printre noi sunt unii care-și amintesc de fratele Rabbi Lawson. Își mai amintește cineva de el? Da, sunt doi sau trei frați. Când l-am auzit pe fratele Graham cântând, m-am gândit imediat la fratele Lawson. Vă mai amintiți cum obișnuia să cânte? Era un bărbat mic și subțirel, iar eu obișnuiam să-i spun: „Rabbi” deoarece avea o pălărie neagră și mare.

A fost predicator pentecostal și purta ochelari cu lentile ca fundul sticlelor. Odată i-am zis: „Tu arăți exact ca un rabin, iar de atunci l-am numit mereu Rabbi Lawson. Era un frate bun, dar era atât de bătrân încât trebuia adus cu mașina la adunare. Mergea puțin aplecat și avea genunchii anchilozați, iar când intra în adunare avea cârja atârnată peste umăr. Eu îl luam de braț și îl conduceam la un scaun, iar el cânta.

Când cânta versul: „Roțile trupului muritor se vor opri toate”, lua bastonul acela vechi, îl petrecea pe după gâtul meu, mă trăgea spre el și continua: „Noi vom locui pe Muntele Sion”.

Cei care l-au cunoscut pe fratele Lawson sunt puțini, de aceea vreau să vă povestesc ceva despre el, ceva ciudat. El a fost un frate și un predicator bun. Nu avea prea mare influență asupra altora, dar cred că trăia după Cuvânt, iar acesta este lucrul cel mai important.

Fiindcă era predicator nu câștiga destui bani iar soția lui voia ca el să-și caute un serviciu. Fratele studia însă cu stăruință Biblia iar într-o zi nevastă-sa s-a înfuriat, i-a smuls Biblia din mână și a aruncat-o în foc.

Câteva luni mai târziu, în timp ce aprindea niște lumânări în pomul de Crăciun, acesta a luat foc și s-a aprins, iar ea a ars așa cum a ars Biblia pe care o aruncase în sobă.

Vedeți? Voi secerati exact ceea ce semănați, pentru că Cuvântul spune: „*Nu vă atingeți de unșii Mei și nu faceți rău prorocilor Mei.*” (Psalmul 105.15). Aceasta dovedește că este ceva cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Atunci când oamenii au un accident, Satana vrea să le distrugă totul. Astfel, tot ce era în încăperea a ars, afară de o binecuvântată Biblie veche pe care o primise de la mine și una de la fratele Osborn. Eu am mers acolo să văd cum stau lucrurile și am luat acea Biblie care era atinsă numai puțin de foc, spunând că într-o zi voi predica din ea despre textul: „*Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va trece.*” (Matei 24.35).

Dacă totul a trecut, Cuvântul Lui mai stă încă în picioare și va sta întotdeauna. Nu este minunat? Nu este minunat cum se îngrijește El de Cuvântul Său? Iar dacă veți lăsa ca acest Cuvânt să locuiască în voi, El se va îngriji și de voi. Acesta este adevărul.

Dar și aici s-a întâmplat ceva în timpul unei mari inundații. Cu o oră înainte ca apa să inunde totul, am predicat în locul acesta, iar când am terminat mi-am pus Biblia sub amvon. Era cea de-a treizeci și șaptea inundație. Apa a fost atât de mare încât a ajuns până la tavan, dar pupitrul de la amvon a fost ridicat până deasupra apei, astfel încât Biblia plutea ca într-o barcă. Mai mult, când apele s-au retras, Biblia mea era tot acolo, fiind deschisă la același capitol din care citisem: „*Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va trece.*”

Acesta este Adevărul. El este Minunat, nu-i așa? Vă spun sincer că aș vrea să termin repede Mesajul pe care-l am, deoarece în locul acesta sunt o mulțime de predicatori buni. Am vrut să-i chem pe toți pe platformă, dar nu avem destule scaune pentru ei. Dorința mea este să-l ascultăm pe păstorul nostru și pe toți

ceilalți frați aducând mesajul pe care I-a pus Dumnezeu pe inima lor. Acesta este motivul pentru care mă voi limita și voi încerca să vorbesc cât mai puțin.

Dacă va fi cu voia Domnului, în seara aceasta vom face ceva ce n-am mai făcut niciodată într-o asemenea adunare. Acest gând mi-a venit cu câteva zile în urmă, iar când l-am sunat pe fratele Neville și i-am spus și lui, a fost de părere că este o idee minunată.

Astfel, deoarece noi nu petrecem Anul Nou cu țipete, băutură și distracție, la miezul nopții vom veni la altar și vom lua Cina Domnului.

Duminica trecută am adus un mesaj de Crăciun și am spus că ar fi bine ca frații care vin din Georgia și din alte locuri, să rămână acasă cu copiii lor, pentru că altfel nu se vor putea bucura de Crăciun. Voi știți că ei se bucură foarte mult cu aceste ocazii, pentru că sunt copii.

Astfel, cei care nu au putut veni aici vor primi benzile cu ceea ce am vorbit. Spuneți-i aceasta fratelui Wood, iar eu mă voi îngriji să le primiți pe cheltuiala mea.

Înainte de a citi din Cuvânt aș vrea să vă mai spun ceva. Poate se va face miezul nopții până vom termina cu predicile, dar cu douăzeci de minute înainte de ora doisprezece noaptea, vom aduce Cina Mielului pascal. Mâine este luni și cred că cei ce sunt veniți din afara orașului vor avea suficient timp ca să ajungă acasă. Suntem încredințați că Domnul vă va binecuvânta.

Probabil aceasta este ultima noastră întâlnire până mă voi întoarce din est, căci voi pleca în Arizona, dar mai întâi cred că voi trece prin Louisiana. Rugați-vă pentru noi.

Eu nu mi-am făcut planuri de călătorie, dar fratele Borders are o întregă listă cu

invitații. Nu demult, el mi-a arătat o carte în care erau trecute tot felul de invitații, dar mie Duhul Sfânt îmi spune: „Du-te acolo și acolo, iar când vei termina, îți voi spune unde trebuie să mergi.”

Vedeți, El ne călăuzește în felul acesta și ne arată tot ce trebuie să facem. Oh, iar dacă lucrează în felul acesta, noi trebuie să rămânem aproape de El ca să știm unde se află cineva care strigă și așteaptă. Din pricina aceasta, nu trebuie să ne facem planuri cu privire la Anul Nou, pentru că nu ne vom putea onora promisiunile.

Îmi amintesc că odată, tatăl meu a hotărât să se lase de fumat. Era începutul unui an nou și a aruncat tabachera, dar a fost atent unde a dat cu ea, astfel ca a doua zi s-o poată lua înapoi. Cam așa este cu promisiunile, de aceea noi nu vrem să luăm nici o hotărâre, ci dorim să ne rugăm împreună pentru har. Îl rugăm pe Dumnezeu să ne dea harul Său.

Poate nu voi mai apuca să dau Cina, dar este un lucru pe care-l doresc din inimă: Aș vrea să văd o biserică fără pată și zbârcituri, astfel ca Duhul Sfânt să fie în ea; să fie atât de plină de Dumnezeu încât nicăieri să nu mai fie nici un păcat, iar Duhul Sfânt să dea pe față păcatul și să-l facă cunoscut. Aceasta este ceea ce doresc să văd.

De multă vreme am cerut ceva de la Domnul, iar de curând El mi-a împlinit dorința. Într-o dimineață, pe la ora zece, Domnul a împlinit o vedenie pe care mi-a arătat-o cu mult timp în urmă, în vremea când eram un predicator tânăr, iar eu îi sunt recunoscător pentru aceasta. Nu am vorbit niciodată despre ea, ci mi-am notat-o doar, iar în seara aceasta mă rog, mă încred în Domnul și-i predau din nou viața mea, pentru că doresc să fiu smerit în fața lui Dumnezeu și a oamenilor. Aceasta este singura mea dorință.

Știu că una din cele mai mari greșeli din viața mea este că m-am ocupat prea mult de publicitate iar din cauza aceasta am pierdut din ceea ce a fost odată în mine,

dar sunt încredințat că Dumnezeu îmi va reda bucuria de odinioară.

Nu că aş fi pierdut bucuria, dar aş dori să am mai multă smerenie ca să slujesc Domnului, deoarece i-am promis că voi încerca să fiu un slujitor devotat pentru El și un frate adevărat pentru oameni, desigur, dacă Dumnezeu mă va ține în viață și mi va da putere și sănătate.

Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Acum ne vom pleca pentru un moment de rugăciune.

Doamne, în timp ce indicatorul se schimbă și de la ziua cea mai scurtă trecem la ziua cea mai lungă, Îți mulțumim pentru că am putut ajunge la încheierea anului 1961. Peste câteva clipe vor suna clopotele și oamenii vor face gălăgie pentru că anul cel vechi a trecut și începe altul nou.

Tată, Te rugăm să ne ierți păcatele pe care le-am făcut în anul care a trecut, iar dacă în viața noastră s-a întâmplat ceva bun, lăudat să fie Numele Tău, căci nu este meritul nostru ci al Duhului Sfânt care ne-a scos din starea de îndărătnici și ne-a ajutat să facem ceva care să Te proslăvească pe Tine.

Doamne Tată, Îți mulțumim pentru aceasta și Te rugăm să îngădui ca Duhul Sfânt să ne aducă de fiecare dată aici și să împlinească în viețile noastre voia Ta sfântă.

În timp ce stăm adunați împreună cu frații din alte biserici și cu păstorii lor, cu fratele Graham și cu frații din alte părți ale țării: Utica, Georgetown, dorim să-Ți cântăm, să ne rugăm și să ascultăm Cuvântul Tău.

Umple fiecare inimă, alungă orice îndoială, ia orice teamă și oboseală și lasă ca

Duhul Sfânt să vină în toate inimile și să sădească Cuvântul Tău în ele. Îngăduie ca noi să fim pământul bun în care să cadă sămânța Cuvântului Tău și care, în anul care vine, va aduce rod însutit.

Ajută-mă acum, când voi vorbi, pentru că sorțul a căzut peste mine. Unge-mi cuvintele, unge Cuvântul vorbit prin Duhul Sfânt, astfel ca oamenii care nu Te cunosc, să Te găsească și să Te cunoască, iar cei care Te cunosc să primească mai multă credință ca să Te slujească. Ajută vocii mele, căci sunt răcit și mă simt foarte obosit după mesajul de patru ore pe care l-am adus azi dimineață.

Ajută-ne pe toți și pregătește-ne pentru adunarea aceasta și pentru Cina Domnului care va avea loc în urmă. Binecuvântează această biserică și pe păstorul ei, fratele Neville, pe responsabilii și pe diaconii ei, și ajută-i ca anul viitor să Te slujească mai bine ca în anul acesta.

Îți mulțumim pentru slujba și pentru purtarea lor plăcută, căci m-au ajutat în timpul necazului meu când am avut nevoie de ei. Fiind călăuziți de Duhul Sfânt, ei au stat alături de mine și au luat hotărârile pe care le-au considerat bune; hotărâri care au fost conform voii Tale, pentru că Tu ai dovedit aceasta binecuvântând tot ce au făcut.

Rămâi și mai departe cu ei, Doamne, și ajută-ne pe toți căci Te rugăm aceasta în Numele Domnului Isus Hristos. Amin.

Dacă Dumnezeu este cu noi, unde sunt toate minunile?

Sunt încredințat că voi, cei care ați citit textele, vă veți ruga pentru mine. Acum aș vrea să fiți atenți la textul pe care-l vom citi din **cartea Judecătorilor 6.7-14**. Fiți atenți la citirea Cuvântului. Se aude bine în rândurile din spate? Da? Bine. Magnetofonele sunt pornite? Bine.

„Când copiii lui Israel au strigat către Dumnezeu, din pricina lui Madian, Domnul a trimis copiilor lui Israel un proroc. El le-a zis: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu lui Israel: „Eu v-am scos din Egipt, Eu v-am scos din țara robiei.

V-am scăpat din mâna egiptenilor și din mâna tuturor celor ce vă apăsau; i-am izgonit dinaintea voastră și v-am dat vouă țara lor.

V-am zis: „Eu sunt Domnul, Dumnezeu vostru; să nu vă temeți de dumnezeii amoriților, în a căror țară locuiți. Dar voi n-ați ascultat glasul Meu.”

Apoi a venit Îngerul Domnului și S-a așezat sub stejarul din Ofra, care era al lui Ioas, din familia lui Abiezer. Ghedeon, fiul său, bătea grâu în teasc, ca să-l ascundă de Madian.

Îngerul Domnului i s-a arătat, și i-a zis: „Domnul este cu tine, viteazule!”

Ghedeon I-a zis: „Rogu-te, domnul meu, dacă Dumnezeu este cu noi, pentru ce ni s-au întâmplat toate aceste lucruri? Și unde sunt toate minunile acelea pe care ni le istorisesc părinții noștri când spun: „Nu ne-a scos oare Domnul din Egipt?” Acum Domnul ne părăsește, și ne dă în mâinile lui Madian.”

Domnul S-a uitat la el, și a zis: „Du-te cu puterea aceasta pe care o ai, și izbăvește pe Israel din mâna lui Madian; oare nu te trimit Eu?”

Cu voia Domnului, aș vrea să citesc încă o dată textul nostru: **„Dacă Domnul este cu noi, unde sunt toate minunile acelea?”** (versetul 13).

Noi îi știm pe toți împărații lui Israel și știm și care au fost dușmanii lor: filistenii, madianiții, amoriții și toți ceilalți, care veneau ca lăcustele, mâncau tot ce găseau și jefuiau țara. Dar ați observat ceva? Aceste popoare puteau să se ridice împotriva Israelului numai atunci când poporul, copiii lui Israel se abăteau de la poruncile și rânduielile lui Dumnezeu.

Satana nu poate pune mâna pe tine decât dacă te îndepărtezi de Dumnezeu, de aceea, trebuie să te gândești bine la aceasta înainte de a face un asemenea pas. Dacă ți se întâmplă ceva, cercetează-te dacă ai fost în credință, deoarece dacă ești în ordine cu Dumnezeu, Satana nu te poate vătăma pentru că ești ascuns în Hristos.

Cu câțiva ani în urmă am citit textul referitor la prorocița Debora, care le-a prorocit ce trebuie să facă și totul a fost întocmai.

Acolo era Barac, un luptător vestit și ei au cântat cântarea de biruință asupra vrăjmașului, dar imediat ce au scăpat de necazuri au căzut din nou în vechea lor stare.

Oare nu acesta este tabloul bisericii de astăzi? Abia au ieșit dintr-o încurcătură sau greutate și intră în alta, dar a sosit ceasul deciziei; a sosit timpul când trebuie să se înceteze cu jocul de-a religia și biserica, deoarece Dumnezeu cere o oprire. Da, trebuie să încetăm cu joaca de-a biserica și religia și să intrăm în bucurie.

Eu cred că Dumnezeu va pune acest gând pe inima poporului Său și va face ca joaca să înceteze, deoarece a sosit timpul deciziei. Cred că ceea ce am spus azi dimineață cu privire la nașterea din nou și la calea prin care putem ajunge acolo, a pătruns în inima voastră. A venit vremea să faceți ceea ce ați recunoscut ca fiind adevărat, deoarece câtă vreme nu știți ce trebuie să faceți, nu puteți propăși în credință. Înainte ca să puteți crede în ceva, trebuie să știți despre ce este vorba.

Nu demult, după ce a avut loc o minune, un medic mi-a spus: „Predicatorule, crezi că dacă le vei spune oamenilor să se atingă de un pom sau de un stâlp, se va întâmpla același lucru?” „Nu, domnul meu, nu este posibil să se întâmple o minune dacă te vei atinge de un pom sau de un stâlp.” Credința nu este ceva nestatornic, ci trebuie să fie zidită pe o realitate dovedită. Astfel, dacă vreți să credeți ceva, trebuie să știți ce este și cum este problema respectivă.

Mai întâi trebuie să știm care este voia lui Dumnezeu și să cunoaștem planul Lui, pentru că numai în felul acesta vom ști să ne apropiem de El. Abia atunci vom putea merge cu îndrăzneală la tronul Lui de îndurare și să pretindem ceea ce ni s-a făgăduit prin acest Plan.

Deci, Israelul s-a jucat cu poruncile lui Dumnezeu, dar cu toate acestea atunci când au strigat spre El, Domnul i-a eliberat. Ce a urmat? Deși au văzut mâna Lui puternică, de îndată ce au scăpat de greutăți, ei au uitat din nou de Dumnezeu și în loc să-L slujească s-au întors la lucrurile din lume. Astfel, a venit vremea când El le-a pus din nou înaintea o oprire, un „STOP!” Așa a trebuit să fie atunci și așa trebuie să fie și acum, iar eu cred că acel „STOP!” a sosit deja.

Oamenii au sucit Cuvântul lui Dumnezeu în așa fel ca să se potrivească la orice organizație omenească; la orice plan făcut de un om oarecare, dar a venit vremea când trebuie să se strige din nou: „STOP! Opriți-vă! Încetați cu joaca de-a biserica!”

Oamenii de astăzi spun: „Dacă joci în Duhul, dacă vezi lumini, dacă simți un fior care îți trece prin spate înseamnă că ai totul!” Bineînțeles că aveți ceva, dar eu pot spune despre ce este vorba numai atunci când văd roadele.

Așa cum am spus și azi dimineață, voi nu puteți avea pretenția ca un nou-născut să fie deja un bărbat. La fel este cu noi: trebuie să creștem la statura de om mare în Hristos, la deplina statură a unui om adult. Nu este posibil ca cineva să se pocăiască în seara aceasta, iar mâine să meargă să predice Evanghelia, deoarece fiecare din noi trebuie să creștem și să ne maturizăm înlăuntrul nostru, în chipul lui

Hristos.

Noi putem vedea că întotdeauna când poporul Său s-a aflat în greutăți și departe de Adevăr, Dumnezeu i-a dat un proroc adevărat pentru a-l scoate la Lumină. Nu a existat nici un timp în care Dumnezeu să nu fi trimis Cuvântul Său atunci când poporul s-a aflat într-o asemenea stare și, după cum știm, Cuvântul vine la profeti. Vă rog să cercetați și veți vedea dacă aceasta corespunde cu Cuvântul sau nu, iar dacă corespunde, aceasta este ceea ce face Cuvântul Său viu.

Astăzi foarte mulți spun: „Acesta este prorocul bisericii noastre”; „Acesta este prorocul bisericii noastre”, dar dacă cei doi stau în opoziție unul față de celălalt, ceva este greșit. Noi trebuie să avem cu toții același fel de vorbire cu privire la un lucru sau la o lucrare, pentru că atunci nu vom fi niciodată în contradicție, ci doar în acord cu Cuvântul.

Biblia spune: „Dacă mărturia cuiva nu este în concordanță cu Cuvântul profetic înseamnă că acel om nu posedă Viața în sine.” Acesta este adevărul: Noi trebuie să fim în concordanță cu Cuvântul.

Întotdeauna, în orice vreme și în orice situație, Dumnezeu le trimite oamenilor un slujitor adevărat, un profet adevărat care aduce Cuvântul Său adevărat. Și Cuvântul venit de la Dumnezeu îi eliberează întotdeauna pe oameni.

Din textul citit am văzut că Israelul s-a abătut de la calea Domnului, mergând în lume. Și în timpul acela, din nimic, se ridică deodată un profet care nici nu-și face cunoscut numele. Sunt convins că profetul nici n-a fost interesat să i se cunoască numele, ci avea o singură țintă: fiind uns de Dumnezeu, el era trimis să-i cheme pe oameni la pocăință; să-i conducă la pricepere. Astfel, el le spunea că Dumnezeul lor este un Dumnezeu puternic; un Dumnezeu al eliberării care face minuni; un Dumnezeu care i-a izbăvit din robia egiptenilor și a despărțit Marea Roșie ca să poată trece prin mijlocul ei; un Dumnezeu care i-a hrănit în pustie și a putut să le dea țara în care locuiesc. Amin.

Pe profet nu-l interesa dacă denomi-națiunea, vreun episcop, arhiepiscop sau președinte, erau de acord cu ceea ce spune. El știa că este uns de Dumnezeu, că are un mesaj pentru oameni și că este Glasul Lui.

Madianiții, amoriții și toți ceilalți, au pătruns în țară și i-au jefuit de tot ce aveau. Vrăjmașul i-a provocat, iar ei ar fi trebuit să se apere, dar armata, preoții și bisericile lor nu puteau face aceasta. Totuși, provocarea a fost primită când a venit Cuvântul lui Dumnezeu.

Vrăjmașul vine și astăzi și spune că zilele minunilor au trecut, că nu mai există botez cu Duhul Sfânt, ci este vorba doar de niște izbucniri ale simțurilor. Deci, vrăjmașul face provocarea iar tu trebuie să te împotrivești acestei provocări. În timpul acesta, când confesiunile îi cheamă pe oameni dintr-o organizație în alta; când femeile își taie părul, umblă cu pantaloni și fac tot felul de lucruri neîngăduite; când bărbații trăiesc cum le place, chiar dacă sunt păstori sau diaconi; când fac tot felul de compromisuri numai ca să aibă un titlu de doctor, sau ca să fie un predicator bine văzut și vestit, noi trebuie să răspundem provocării. **Dar ca să poți ține piept provocării din timpul acesta ai nevoie de ceea ce-ți cere Dumnezeu: de Cuvântul Său.**

Domnul Isus nu a spus niciodată că noi am avea nevoie de un titlu oarecare, ci făgăduința Sa a fost condiționată de o poruncă: „...rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus.” (Luca 24.49).

Numai posedând această putere putem răspunde la provocare. Cu această putere s-a putut birui vrăjmașul în zilele acelea și tot cu ea se poate birui și astăzi.

Aș vrea să observați că în capitolul 6 din Judecători, în versetele 1-7, scrie că Israel s-a abătut de la poruncile lui Dumnezeu, iar de la versetul 7 la versetul 10 vedem cum se ridică profetul care aduce „rețeta” salvării. Vedeți, noi nu știm de unde venea profetul. Nicăieri nu scrie că mai înainte el ar fi fost un fariseu sau un predicator bine văzut. Nicăieri nu scrie nimic despre originea lui, pentru că toți

profeții s-au ridicat din nimic.

Priviți-l pe Ilie. El a fost unul dintre cei mai importanți profeți dar nu știm nimic despre trecutul lui. Nu știm din ce familie se trăgea, nici la care școală a umblat. Singurul lucru pe care-l știm despre acest bărbat este că Dumnezeu era cu el și că el a apărut și a dispărut în mod tainic; a venit din pustie, de nicăieri, apoi a fost răpit la cer într-un car de foc, fiind dus în prezența lui Dumnezeu. Ilie a fost un om al lui Dumnezeu.

Apoi, din textul nostru vedem că și pentru timpul acela s-a ridicat un profet care a adus Cuvântul lui Dumnezeu la oameni. Vă rog să țineți minte că profetul lui Dumnezeu nu va aduce niciodată o teologie omenească.

El i-a spus: *„Așa vorbește Domnul: „Eu sunt Domnul care v-am scos din Egipt... prin mâna Mea puternică și prin puterea Mea.”*

Eu pot să mi-l imaginez pe Ghedeon cum stătea acolo și asculta cuvintele Îngerului Domnului: *Eu sunt Dumnezeul care a făcut aceste lucruri minunate pentru voi, dar cu toate acestea, nu ați urmat rânduielile Mele și nu Mi-ați ascultat Cuvântul.”*

Aș vrea să mai observați ceva care vă va zidi: De îndată ce profetul a adus Mesajul, Domnul S-a arătat sub un pom; și: după Mesaj urmează întotdeauna eliberarea. Oh, noi trăim într-un timp minunat!

Ce s-a întâmplat după plecarea profetului? Domnul S-a arătat înaintea lor. Abia a plecat Ioan și a venit Domnul Isus.

Este foarte ciudat cum lucrează Dumnezeu, dar El are felul Său de lucrare: **lucrează în mod tainic.**

Noi am citit că Ghedeon bătea grâul în teasc pentru a-l ascunde de madianiți și de filistenii. Acesta era hrana lor pentru iarnă și voia să-l ascundă pentru a nu fi găsit de vrăjmaș, pentru că acesta venea și lua tot ce găsea. Așa face Satana. Dacă undeva ia ființă o biserică mică, o vreme totul merge bine, dar după aceea trebuie să se ridice un oarecare înșelător care produce dezordine în mijlocul grupului.

Câți din voi, predicatorii, știți că acesta este adevărul? Da, așa este. Prin acel înșelător, Satana încearcă să smulgă biserica din mâna bărbatului pus de Dumnezeu. Acesta este Satana care, asemenea unei lăcuste, încearcă să devoreze tot ce a fost dat.

Desigur, Ghedeon a fost un bărbat conform Scripturii, de aceea Îngerul Domnului i s-a arătat și i-a vorbit, iar dacă ați observat, în versetul 14 din Judecători 6 nu scrie că „Îngerul Domnului S-a uitat la el...” ci scrie că „Domnul S-a uitat la el și a zis...” Acela nu era un înger ci era Dumnezeu însuși în teofanie. El i s-a arătat lui Ghedeon în chipul unui înger, așa cum i s-a arătat și lui Avraam la stejarii lui Mamre. Dumnezeu arăta ca un Bărbat, dar pentru că era un Mesager a fost numit Îngerul Domnului.

Când a privit spre Ghedeon, El a spus: „Domnul este cu tine, viteazule...” după care i-a spus că împreună cu El îl va elibera pe Israel din mâna vrăjmașului. Atunci Ghedeon l-a pus acea întrebare, pentru că era un bărbat al Scripturii. El este tipul bărbatului la care vine Dumnezeu; un bărbat care știe despre ce este vorba. Astfel, Ghedeon l-a zis: „Rogu-te, domnul meu, dacă Domnul este cu noi... unde sunt toate minunile acelea pe care ni le istorisesc părinții noștri?” El știa că minunile trebuie să fie întotdeauna acolo unde este Dumnezeu.

Cum puteți aștepta ca Dumnezeu să lucreze cu niște oameni care nici măcar nu cred în minuni? Cum ar putea să se întâmple aceasta?

El l-a numit pe Ghedeon „viteazule” și a adăugat: „Cu tine voi elibera Israelul.” Deci El s-a arătat în chipul unui Bărbat, iar Ghedeon l-a întrebat: „Domnul meu,

dacă Dumnezeu este cu noi, de ce suntem în aceste greutăți? Și unde sunt lucrările pe care Dumnezeu obișnuia să le facă?”

Aceasta este o metodă bună: să cercetăm dacă mesagerul este corect sau nu; dacă nu are cumva numai o formă de evlavie și tăgăduiește puterea de care este nevoie ca să se facă minuni. Dacă mesagerul este un trimis al lui Dumnezeu, va vorbi despre tot ce este necesar și va putea aduce la suprafață puterea mult dorită ca să arate că Dumnezeul despre care vorbește, este cu el și în el. Amin.

Observați că Ghedeon este într-adevăr conform Cuvântului? Astfel, el a spus: „Noi știm că Dumnezeu este un Dumnezeu care face lucruri mari, dar dacă El este cu noi și dacă este Același ieri, azi și în veci, unde pot să văd minunile Lui? Aș vrea să-L văd pe acest Dumnezeu în lucrare. Unde este El dacă este cu noi?” Acest viteaz se referea la Scripturile vechi, deoarece știa că în ele este scris Adevărul; știa că Dumnezeu este o Ființă supranaturală. Și oriunde este Ceva supranatural se vor face semne supranaturale. Voi pur și simplu nu puteți despărți supranaturalul de Dumnezeu.

Cum ar fi posibil să stați în vânt fără ca vântul să vă bată în față? Cum ați putea intra în apă fără să vă udați? Apa este udă; aceasta este proprietatea ei, așa că dacă veți intra în ea vă veți uda. Așa este.

Tot așa, dacă mergeți și stați în prezența lui Dumnezeu, trebuie să vă urmaze semnele supranaturale: lucrarea supranaturală a unui Dumnezeu supranatural. Din cauza aceasta a întrebat Ghedeon: „*Dacă Dumnezeu este cu noi, unde este lucrarea aceea? Unde sunt minunile Lui?*” Glorie! (fratele Branham bate din palme). Aceasta este! Vedeți, unde este Dumnezeu sunt și minunile; unde este Dumnezeu este și Semnul Său.

Astfel, Ghedeon a pus o întrebare conform Cuvântului: „Unde sunt lucrările acelea?” Cu alte cuvinte am putea spune: „Am aproape cincizeci de ani și am auzit că profeții au vorbit despre un Dumnezeu care face minuni. Astfel, am mers la

biserică și am crezut ce spune predicatorul; îi cred pe profeți și cred tot Cuvântul scris în sulurile acelea, dar acolo am citit că dacă Dumnezeu vine în mijlocul poporului Său, acolo se întâmplă ceva.” El nu știa cine este Bărbatul cu care vorbea, dar de un lucru era sigur: „Dacă Dumnezeu este cu noi, unde sunt minunile acelea? Am vrea să le vedem, pentru că acolo unde este Dumnezeu este și Semnul Său. Dacă El este în oamenii Săi, trebuie să vedem semnele Lui.” Așa este.

Aceasta era problema care-l frământa pe Ghedeon: „Unde este Dumnezeu acum? Dacă El este într-adevăr cu noi, aș vrea să văd unde este Semnul Lui? Ni s-a spus că acolo unde este El vin la suprafață aceste lucruri, iar dacă în fața mea stă o asemenea sarcină...”

Despre Bărbatul cu care vorbea Ghedeon, Biblia spune în Judecători 6 că ținea în mână un toiag. Întrebarea lui Ghedeon: „*Dacă Dumnezeu este cu noi, unde sunt minunile și lucrările supranaturale?*” s-ar putea pune și astăzi în bisericile noastre. Da, unde este acel Dumnezeu de odinioară? A murit? Este ocupat sau este plecat în vreo călătorie? Nu, domnul meu! El este Același ieri, azi și în veci, iar dacă spunem că aparținem lui Dumnezeu, lăsați-ne să vedem unde este El; lăsați-ne să vedem semnele Lui; să vedem cum Se mișcă El printre noi. Am vrea să vedem cum se nasc suflete în Împărăția lui Dumnezeu; am vrea să vedem cum vine Viața, cum se fac lucrări supranaturale cu cei bolnavi, șchiopi, orbi și surzi; am vrea să-L vedem pe Dumnezeu în mijlocul nostru.

Acum, dacă Dumnezeu este cu noi și în slujitorii Săi, ei trebuie să facă aceleași lucrări pe care le-a făcut El. Nu pot face altceva pentru că nu mai este omul, ci este Dumnezeu în oameni.

Dacă un om păcătuiește, înseamnă că Dumnezeu nu este în el, deoarece știm că Dumnezeu nu are nici o legătură cu păcatul. Vă voi da un verset din Scriptură ca să vedeți că acesta este adevărul. Când Domnul Isus a fost pe pământ, fariseii l-au zis: „*Tu, care ești om, Te faci Dumnezeu?*” Apoi, când l-a vindecat pe bărbatul acela olog, El a spus: „*Păcatele îți sunt iertate!*” ceea ce a făcut ca ei să-l

răspundă: „Un moment, băiete! Vrei să spui că tu, care ești un om, poți ierta păcatele?” dar Isus le-a zis: „*Pentru ce aveți astfel de gânduri în inimile voastre?*”

Ce este mai lesne, a zice slăbănogului: „Păcatele îți sunt iertate”, ori a zice: „Scoală-te, ridică-ți patul și umblă?”

Dar ca să știți că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele,

„Ție îți poruncesc, scoală-te, ridică-ți patul și du-te acasă!” Și îndată slăbănogul s-a sculat, și-a ridicat patul și a plecat pe deplin sănătos.” (Marcu 2.8-12).

Fariseii îi puneau tot felul de întrebări, dar Isus le-a zis: „*Dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți măcar lucrările acestea, căci ele mărturisesc despre Mine.*” (Ioan 10.38).

Moise le-a spus iudeilor că va veni un Profet ca el și că Acela va fi Mesia, după care a adăugat: „*Să ascultați de El!*” iar acum Isus le zicea: „*Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu mă credeți, pentru că aceasta ar dovedi că sunt pe dos; că sunt fals. Dar dacă le fac, atunci credeți măcar lucrările acestea, pentru că ele dovedesc cine sunt Eu.*”

Ce sens au lucrările acestea? „*Ele vă spun cine sunt Eu; mărturisesc despre Mine, sunt Martorul Meu.*” Eu nu am venit cu niște scrisori de recomandare, cum trimit prezbiterienii sau penticostalii, ci „*Lucrările pe care le fac Eu sunt semnele lui Dumnezeu; sunt semnele lui Mesia; ele sunt acelea care mărturisesc despre Mine.*”

În Ioan 14.12, Domnul Isus spune: „*... cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea.*”

Atunci ce se întâmplă, fraților? Dacă Dumnezeu este cu noi și pentru noi, unde sunt toate minunile Sale? Înseamnă că ceva nu este în ordine. Așa este. Isus a spus: „Dacă nu Mă puteți crede pe Mine, fiți atenți la cine depune mărturie despre Mine: priviți lucrările pe care le fac, căci ele mărturisesc cine sunt Eu. Domnul Dumnezeu vostru a făgăduit că vă va trimite un Profet ca Moise, iar cine nu va asculta de El, va fi îndepărtat din mijlocul poporului Său. Mesia va avea un semn care-L va urma și după care va putea fi recunoscut. Astfel, dacă nu sunt urmat de semnul lui Mesia, să nu Mă credeți, dar dacă semnele mărturisesc despre Mine, atunci credeți măcar ceea ce vedeți. Chiar dacă vă gândiți că Eu sunt pe dos, semnele sunt corecte.” Aceasta este ceea ce a vrut să vadă Ghedeon.

Oh, dacă Dumnezeu este cu noi am vrea să vedem semnele Lui; am vrea să vedem dovada că El este Același ieri, azi și în veci! Ghedeon i-a spus: „Așteaptă puțin, căci voi aduce o jertfă.” Apoi a luat un animal și l-a fiert; a luat făină și a făcut azimi, iar când totul a fost gata, le-a așezat jos. Îngerul i-a zis: „Voi aștepta aici și îți voi dovedi toate lucrurile ca să poți înțelege ceea ce se va întâmpla. Ceea ce vei vedea va fi o dovadă.” Ghedeon i-a adus ca jertfă de mâncare carnea și pâinea, iar ca jertfă de băutură zeama în care a fiert carnea. Toate acestea le-a pus pe stâncă, iar Îngerul Domnului a întins toiagul pe care-l avea în mână și a atins cu el carnea și azimile. *„Atunci s-a ridicat din stâncă un foc care a mistuit carnea și azimile.”*

Ce s-a întâmplat acolo? Îngerul Domnului l-a adus pe Ghedeon înapoi, la Scriptură, și i-a dovedit că este Același Dumnezeu care a fost și cu Ilie pe Muntele Carmel. Este Același lucru despre care am vorbit și azi dimineață.

Ce se întâmplă dacă tu îți depui sufletul pe altarul de aramă al judecății? El este Același Dumnezeu, așa că va primi jertfa ta dacă ai adus-o cu sinceritate; o va mistui, iar lumea te va părăsi. Numai un pic de foc și o va îndepărta, iar jertfa ta va fi mistuită. Așa este.

Oh, Doamne, dacă Tu ești Dumnezeu, dacă ești același Dumnezeu al Bibliei, despre care au povestit părinții noștri, aș dori să văd cum faci o minune ca să știu că m-am întâlnit cu Tine!

Acest lucru este cât se poate de clar. Eu nu vreau să spun ceva împotriva cuiva, însă voi mergeți acolo, faceți o cerere și aderați la acea biserică devenind membrul ei. Poate ajungeți acolo din ambiție sau din supărare, apoi dintr-o dată vedeți că ceva este pe dos și plecați în altă biserică. De ce se întâmplă aceasta? Pentru că încă de la început nu ați pășit corect și conform Cuvântului. Dacă Dumnezeu este încă Același, depuneți sufletul vostru păcătos pe altarul Său și El vă va atinge cu Cuvântul și puterea Sa. Atunci lumea vă va părăsi și veți deveni o făptură nouă. El a fost Dumnezeuul Vechiului Testament și este și Dumnezeuul Noului Testament; El este și astăzi același Dumnezeu și va rămâne neschimbat în veci. Amin.

Noi am văzut că printr-o Ființă supranaturală s-a făcut o lucrare supranaturală.

În adâncul inimii, voi știți că dacă odinioară v-ați rujat, ați băut, ați fumat, v-ați tăiat părul, pentru că ați iubit lumea, acum nu mai faceți nimic din toate acestea, deoarece în viața voastră s-a întâmplat ceva și nici un diavol nu ar mai putea să vă ducă până acolo încât să faceți din nou acele lucruri. Cu voi s-a întâmplat ceva, iar acest „ceva” a fost înfăptuit de Dumnezeuul minunilor. Ce a făcut El? A schimbat inima ta rea; ți-a schimbat natura. Cuvântul supranatural venit de la un Dumnezeu supranatural, a transformat ființa ta supusă timpului, păcatului și morții, într-o ființă a veșniciei și a Vieții. Amin. Dumnezeu a scos lumea din tine și în locul ei L-a pus pe Hristos, nădejdea slavei; te-a umplut cu Duhul Sfânt și te-a pregătit să te întâlnești cu El.

Astăzi se pune întrebarea: „Dacă Dumnezeu este Același, unde sunt toate minunile Lui?” Dacă Dumnezeu este în Biserica Metodistă, de ce toate femeile au părul scurt și poartă pantaloni? Dacă Dumnezeu este în Biserica Baptistă, de ce mulți dintre predicatori beau și fumează? Știți de ce? Pentru că ei tăgăduiesc puterea lui Dumnezeu; tăgăduiesc că El vindecă bolnavii, înviază morții, vorbește în limbi și le tălmăcește. De ce tăgăduiesc ei aceste lucruri, dacă Dumnezeuul Vechiului Testament și Dumnezeuul Noului Testament este încă același Dumnezeu?

Dacă Dumnezeuul Noului Testament, Duhul Sfânt este încă Dumnezeuul pe care-L susțin bisericile pentecostale, de ce nu surpă zidurile de despărțire; de ce nu devin

creștini născuți din nou și de ce nu înlătură certurile dintre ei? Aceasta este starea bisericii de astăzi: au ajuns până acolo că abia dacă mai vorbesc unul cu celălalt. Vedeți, jertfa nu s-a mistuit. Ei sunt mulțumiți cu mișcările lor firești. De altfel, oamenii au avut în toate timpurile mișcări bazate pe simțuri, în legătură cu închinarea la idoli.

Dar Dumnezeuul Bibliei este Același; El poate arde și scoate din voi lumea și lucrurile ei, și să vă transforme în făpturi noi în Hristos.

Isus a spus: „Aceste lucrări mărturisesc despre Mine și dovedesc cine sunt Eu.”

Astăzi, noi ne lovim de o mulțime de probleme și greutateți din cauză că avem încă deosebiri religioase, certuri, neînțelegeri și alergăm după popularitate. Prin toate acestea, dracii din lume ne fac orbi pentru Adevărul legitimat al lui Dumnezeu. Acesta este adevărul.

Foarte mulți oameni au fost înșelați în ceea ce privește primirea Duhului Sfânt. Cum am spus și mai înainte, astăzi sunt diferite învățături: învățătura despre „mantaua lui Ilie”, învățătura despre descoperirea fiilor lui Dumnezeu și toate celelalte crezuri prin care oamenii sunt orbiți și se iau după tot felul de simțăminte, pentru ca în final să devină indiferenți, nerăbdători, certăreți și cu tot felul de închipuiri. Acesta nu mai este Duhul lui Dumnezeu, dar ei merg mai departe fără nici o ordine, și nu știu ce înseamnă rânduiala în biserică și cum să se comporte în Casa lui Dumnezeu.

Ei nu mai au nici o dorință, nici un pic de curaj și nici un simțământ pentru Dumnezeu, singurul lucru pe care-l au în gândire fiind „biserica lor”.

Aceasta arată că ei au un duh religios, deși pretind că au Duhul Sfânt. Duhul Sfânt este Cel ce scoate din voi toate lucrurile rele ale lumii. Ei spun: „Atunci unde este Dumnezeu, pentru că și noi avem dreptul la El?”

Vedeți, chiar dacă norii acoperă soarele, el continuă să strălucească deși noi nu îl putem vedea. Când norii se vor risipi, soarele va străluci din nou. Amin.

Frate, depărtează-te de toate păcatele tale, de îndoieli și de nervi, căci atunci Soarele va străluci din nou în viața ta. Soarele strălucește începând din ziua de Rusalii; Duhul Sfânt este la fel de puternic ca întotdeauna, dar confesiunile religioase de astăzi au făcut Cuvântul fără putere prin faptul că spun că aceste lucruri sunt pentru un alt timp, că vor veni mai târziu, în Împărăția de o mie de ani, sau că au fost doar pentru zilele apostolilor. Cum este posibil ca Dumnezeu să fie același ieri, azi și în veci, dacă vindecările dumnezeiești nu mai sunt?

Prieteni, credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna mai există; slujbele care au fost rânduite în biserică mai sunt încă: apostoli, proroci, evangheliști, învățători și păstori, ca dovadă că Evanghelia este vie. Dumnezeu le trimite în mijlocul nostru, dar noi le refuzăm și le întoarcem spatele.

Dumnezeu nu face greșeli, ci oamenii sunt cei care greșesc. Unde sunt atunci toate minunile? Alungați norii la o parte, căci soarele strălucește întotdeauna. Dacă îndoielile au trecut și lucrurile au fost puse în ordine, atunci minunile vor apare, așa cum apare soarele când dispar norii.

„El este Același ieri, azi și în veci.” Dar dacă El este același ieri, azi și în veci, unde sunt minunile Lui?

Dumnezeu L-a trimis pe Hristos și Hristos trăiește în veci. Și El a spus: *„Oriunde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.”* Și: *„Iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.”* (Matei 18.20; 28.20). Să nu uitați că El este acolo pentru că așa a făgăduit. Amin.

Ce s-a întâmplat cu noi? Am lăsat să fim cuprinși de norii îndoielilor, lăcomiei, egoismului, poftelor, denomițiilor și de celelalte lucruri ale lumii. Aceștia sunt

norii care ne despart de Dumnezeu și de Cuvântul Său.

Ei spun că aceste lucruri sunt pentru un alt timp și tăgăduiesc botezul Duhului Sfânt; tăgăduiesc botezul biblic din Matei 28.19, botezul „în Numele Tatălui, care este DOMNUL (IaHVeH) și al Fiului (ISUS) și al Duhului Sfânt (HRISTOS).” Acesta este singurul botez pe care l-au practicat apostolii Domnului, după cum este scris în Fapte 2.38; 8.16; 19.1-6; Romani 6.3-6; Coloseni 3.17.

Ei aduc în biserică tot felul de lucruri care nu sunt după Cuvânt și astfel dogmele îi despart de Cuvântul lui Dumnezeu. Cu toate acestea, în fața tuturor acestor dogme, doctrine și denotațiuni, Scriptura rămâne aceeași. Biblia a biruit toate furtunile. De ce? Pentru că Dumnezeu a hotărât să-i judece pe toți oamenii după Biblie care este Cuvântul și Cuvântul este Hristos, iar noi vom fi judecați prin acest Cuvânt.

Ce se întâmplă când norii sunt îndepărtați? Apare imediat soarele. Aceasta este tot ce trebuie să faceți și voi astăzi. Nu spuneți: „Oh, Isuse, vino și vindecă-mă! Oh, Isuse, dă-mi Duhul Sfânt!” Îndepărtați norii și El este deja acolo. El a venit în urmă cu 1950 de ani, este încă aici și va fi întotdeauna, pentru că este nemărginit și Atotputernic și a spus: „*Eu sunt viu în veci!*”

Înainte ca Ghedeon și toți ceilalți să poată vedea minunile lui Dumnezeu, au trebuit să îndeplinească condițiile lui Dumnezeu. Tot așa, pentru ca tu să poți vedea minunile lui Dumnezeu și puterea Sa, este nevoie să crezi Cuvântul care vine la profet.

Înainte ca ei să vadă minunile, au trebuit să creadă ceea ce a spus prorocul. Înainte ca noi să putem vedea minunile lui Dumnezeu, trebuie să credem ce au spus profețiile pentru că Profetul nostru este Biblia, iar ea spune:

„Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea

mare și înfricoșată.

El va întoarce... inima copiilor spre părinții lor..." (Maleahi 4.5+6b).

Dacă un bărbat spune că este profetul lui Dumnezeu, al bapțiștilor sau al penticostalilor și nu trăiește conform Cuvântului biblic, este un mincinos. Poate să i se spună proroc, dar este un proroc mincinos sau fals.

Prorocul adevărat vorbește Cuvântul adevărat și arată că Dumnezeu este Același și că are aceeași putere. Deci, înainte ca oamenii să vadă minunile lui Dumnezeu, trebuie să creadă Cuvântul profetului și să-L împlinescă.

Voi nu puteți umbla cu mască și să spuneți: „Isus Hristos nu mai este Același care a fost ieri, pentru că zilele minunilor au trecut. Nu mai există nici un botez adevărat al Duhului Sfânt,” apoi să așteptați să vedeți minunile lui Dumnezeu. Trebuie să ascultați întâi Cuvântul și atunci Dumnezeu se va îngriji de restul.

Dacă ați îndepărta toți norii de deasupra voastră, ați putea vedea că Soarele este deja acolo. Noi am învățat că soarele nu se mișcă, ci rămâne întotdeauna în același loc. La fel este Hristos; El rămâne întotdeauna Același dar noi ne îndepărtăm de El. Acesta este adevărul. Tu trebuie doar să te întorci și să-L privești, căci atunci vei vedea ce se întâmplă. Privește-L pe El în față, nu biserica, dogma sau titlul tău. Privește-L pe Hristos în față! Întâlnește-te cu El! Nu privi la o școală teologică, ci privește la Hristos pentru că Hristos este Cuvântul. Ascultați Cuvântul! Oamenii din toate timpurile au fost chemați să asculte Cuvântul, iar noi, cei de astăzi, trebuie să ascultăm tot de Cuvânt.

Dacă ați luat cunoștință de aceste lucruri, eu mi-am notat un verset care spune: „*Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și vi se va da.*” (Ioan 15.7).

Vedeți? Dacă Cuvântul lui Dumnezeu este în noi și noi rămânem în El, Cuvântul va vorbi pentru Sine. Atunci puteți cere orice veți vrea și vi se va da. Nu astăzi una și mâine alta, iar în ziua următoare să cazi înapoi; nu astăzi într-o biserică și mâine în alta, sau astăzi la un cult și mâine la altul, pentru ca apoi să te trezești căzut într-o groapă, deoarece aceasta arată că niciodată nu ai avut nimic.

Oh, poate ziceți: „Bine, dar eu am vorbit în limbi!” Cu toate acestea nu ai nimic. Sau poate spuneți: „Eu am jucat în Duhul!” Este în ordine, dar eu nu știu ce fel de duh este acela în care ai jucat. Dacă într-o zi ești într-o anumită lucrare, iar săptămâna viitoare ești cu altceva; dacă apoi vine o „pasăre ciocănitore” ce bate într-un pom gol, iar tu alergi imediat acolo, pentru ca după aceea să mergi la o oarecare misiune, aceasta dovedește că nu știi unde aparții; că Hristos nu este în tine.

Cuvântul Lui nu este acolo unde alergi tu fără să-ți dai seama. Cuvântul Domnului este tare, iar dacă Îl ai nu te vei mai întoarce în întuneric, ci vei rămâne în Lumina Lui.

Nu demult am predicat despre tema „Un paradox” și cum a oprit Iosua soarele, iar fetița mea, Rebeca, mi-a spus: „Tati, el n-a putut opri soarele, căci s-ar fi oprit și lumea. Sau a oprit lumea?” Da, Dumnezeu a oprit soarele, pentru că Cuvântul Său nu greșește”, i-am răspuns eu.

Atunci ea mi-a zis: „Bine, dar cum a oprit Iosua soarele, dacă soarele nu se mișcă ci stă pe loc?” El nu a vorbit despre obiectul acela care atârnă pe boltă, ci s-a referit la soarele care se plimbă peste pământ și ne dă lumină. Acesta este soarele pe care l-a oprit Iosua.”

Eu nu știu cum a făcut Dumnezeu acest lucru, dar știu că așa s-a întâmplat. El a oprit soarele. Pentru observatorul de pe pământ, soarele se mișcă într-o anumită direcție. Noi nu putem vedea acel obiect care atârnă la un milion de mile depărtare de Pământ, ci vedem doar lumina pe care o reflectă soarele care se plimbă pe

deasupra pământului. Aleluia!

Și Iosua a poruncit: „*Oprește-te, soare!*” iar soarele s-a oprit. Un paradox este ceva de necrezut și totuși adevărat. Cum este posibil ca Dumnezeu să aleagă un păcătos arogant și îngâmfat, un bărbat certăreț și să facă din el un sfânt al lui Dumnezeu? Cum este posibil ca El să aleagă o femeie atât de decăzută, încât și câinii de pe stradă se îndepărtează de ea, și s-o facă o sfântă a lui Dumnezeu? Eu nu pot explica aceasta dar știu că El a făcut-o și o face încă. Acesta este un paradox, cum sunt de altfel toate lucrările mărețe ale lui Dumnezeu.

Biblia spune: „*Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și vi se va da.*” (Ioan 15.7).

Să mergem pentru o clipă în Geneza. Noe trebuia să îndeplinească condițiile, trebuia să creadă Cuvântul lui Dumnezeu și să procedeze după porunca Lui înainte de a vedea minunile lui Dumnezeu. După cum știți, până atunci nu plouase niciodată. Știți ce se spune despre timpul lui Noe? În ce privește știința, epoca aceea era mai mare și mai dezvoltată decât timpul în care trăim. Astfel, noi nu putem construi piramide și nici sfinxul; nu putem îmbălsăma morții și nu avem coloranți care să nu se șteargă niciodată. Știința noastră modernă nu este în stare să găsească acele lucruri, dar ei le aveau. Noi nu avem ingineri ca ai lor. Piramida construită de ei este așezată exact în centrul pământului, astfel ca niciodată să nu formeze umbre. Noi n-am putea construi o asemenea piramidă, iar blocurile de piatră din care este zidită cântăresc sute de tone. Cu toate mașinăriile moderne pe care le avem, noi nu am putea ridica un asemenea bloc de piatră.

Pentru a transporta un picior al Sfinxului este nevoie de șaisprezece cai. Cum au ridicat ei acele pietre acolo sus? Înseamnă că erau mai avansați în știință decât noi.

Ce credeți că i-au răspuns lui Noe când le-a spus că va ploua din cer? Eu pot să-mi închipui răspunsul lor: „Noi am făcut cercetări cu ajutorul aparatelor noastre și am

constatat că acolo sus nu există nici o picătură de apă. Cum ar putea ploua cu apă din cer?”

Noe putea să răspundă doar: „Dumnezeu mi-a spus că va ploua și asta îmi este de ajuns. Dacă Dumnezeu a spus că va ploua, așa va fi.”

„Cum poți susține așa ceva?”

„Acesta este Cuvântul Domnului, este „Așa vorbește Domnul!”

„Și ce vei face, Noe? Vei merge să predici despre lucrul acesta?”

„Nu, domnul meu, mă voi pregăti pentru ceea ce mi-a spus El.”

Vedeți? Astăzi ei ar spune cam așa: „Oh, aceasta ar fi o minune, dar zilele minunilor au trecut.”

Mergeți pur și simplu înainte, căci acest lucru se va vedea puțin mai târziu. Da, domnul meu.

Ce a făcut Noe în continuare? A construit corabia înainte de a veni ploaia. El a acționat pe baza făgăduinței, fără să ia în seamă ceea ce spuneau ceilalți. Amin.

În clipa aceasta mă simt foarte bine pentru că Duhul Sfânt este aici. Da, ia-L pe Dumnezeu pe Cuvânt și procedează în toate pe baza făgăduinței, indiferent ce se va întâmpla, pentru că de restul se va ocupa El.

Tu trebuie să începi prin a da norii la o parte, prin a îndepărta povara păcatului care te înfășoară atât de repede și de ușor. Pune totul la o parte: frică, îndoieli, religie și dogme; tot ce este contrar Cuvântului, pentru că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. Puneți nervii deoparte și stăruțiți. Când vei da la o parte și ultima buturugă, vei vedea că El stă acolo, căci Îl vei întâlni.

Noe a spus: „Dacă am terminat de construit corabia, va veni ploaia!” Vedeți? „Va veni ploaia. Chiar dacă va trebui să mai aștept încă cincizeci de ani, voi sta în corabie și voi aștepta pentru că așa a spus Dumnezeu.” Vedeți, în primul rând trebuia să se pregătească el însuși. Noe știa că Dumnezeu este un Dumnezeu al minunilor, de aceea nu se îndoia de ceea ce spusese El, ci ținea cu tărie la aceasta.

Când Dumnezeu îți vorbește, prin Cuvântul Său, să ții tare la aceasta. Dacă lumea și lucrurile ei te-au părăsit, tu știi aceasta. Și la fel știi dacă iubești lumea și lucrurile ei: în inima ta vei ști că nu ești în ordine cu Dumnezeu.

Deci, dacă totul te-a părăsit, nu mai ai altceva de făcut decât să te întâlnești cu Dumnezeu, căci El va sta și va rămâne acolo.

Așa cum soarele rămâne același și Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. Soarele care strălucește astăzi este același soare care a strălucit și în Geneza 1. Același soare a strălucit în zilele lui Ilie și același soare a apus în ziua răstignirii. Aleluia! El rămâne același.

Isus Hristos are aceeași putere, aceeași dragoste și face aceleași semne și minuni, pentru că nu se schimbă niciodată.

Care este semnul unui creștin adevărat astăzi? Oamenii spun: „Oh, eu merg la biserică, am numele trecut în cutare și cutare registru și am făcut cerere să fiu botezat.” Desigur, aduc și alte argumente care la suprafață par bune, dar n-au nici un suport biblic. Totul este ca un zid tencuit cu ipsos și care se va dărâma în

curând. Nu acesta este semnul unui creștin! Nu acestea sunt semnele despre care a vorbit Domnul Isus în Marcu 16.17-18: *Iată semnele care îi vor însoți pe cei ce vor crede: „în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi; vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.”*

Dacă Dumnezeu este cu noi, unde sunt aceste semne? Înapoi la Cuvântul Domnului și semnele vor apărea de la sine.

Înainte ca Noe și Ghedeon să vadă minunile lui Dumnezeu, a fost nevoie să procedeze conform Cuvântului lui Dumnezeu. Fiecare creștin trebuie să facă ceea ce spune Cuvântul! Înainte de a putea spune că există un Dumnezeu, trebuie să procedeze după făgăduința Lui și apoi El Se va arăta.

Dacă ai nevoie de vindecare, crede-L pe Dumnezeu! Trăiește conform Cuvântului Său și atunci vei primi ceea ce ceri.

Înainte ca Moise să vadă minunile lui Dumnezeu, a fost nevoie să procedeze conform Cuvântului Său. El știa că s-a născut într-un mod deosebit, căci mama lui îi povestise cum l-a ascuns printre trestii, i-a spus că Dumnezeu l-a ales și l-a chemat pentru o lucrare. Astfel, Moise și-a zis: „Eu sunt un militar bun! Pot să fac tot ce vreau!” apoi a ucis un egiptean și l-a ascuns în nisip. Dar vedeți, aceasta este ceea ce a încercat să facă prin propria sa putere, după ideile sale, pentru că nu ajunsese încă să vadă că Dumnezeu poate să facă minuni și să-l treacă biruitor prin toate lucrurile. Într-o zi, pe când păștea oile socrului său, la vârsta de optzeci de ani, Moise a văzut ceva. Oh, Dumnezeule! Pentru el aceasta era ceva tainic. (Nădăjduiesc că în seara aceasta vă voi putea arăta ceva, căci pentru aceasta avem pregătit un bazin cu apă).

Moise a văzut ceva ce nu mai văzuse niciodată până atunci. El a zis: „Voi merge mai aproape ca să văd ce este această vedenie...” Când s-a întors, Cuvântul Domnului a venit peste el. Glorie! Aleluia! Deci, înainte ca să poată merge, Moise a

trebuie să procedeze conform Cuvântului.

Acum gândiți-vă la faptul că Cuvântul Domnului aduce întotdeauna la suprafață minunile. Moise a spus: „Cum voi ști că ești cu mine și că Tu ești Cel care mă trimite?” Atunci Domnul l-a întrebat: „*Ce ai mână?*” „*Un toiag*”, a răspuns el.

„*Aruncă-l jos!*” Aceasta a fost prima poruncă pe care a primit-o Moise de la Dumnezeu: „Dacă vrei să știi că Eu sunt Dumnezeu, aruncă la pământ toiagul pe care-l ai în mână.”

Ghedeon a întrebat: „Unde sunt minunile lui Dumnezeu?” Și Domnul i-a răspuns: „*Pune azimile și carnea pe altar și Îți voi arăta Cine este Dumnezeu!*” Apoi le-a atins cu toiagul și imediat a coborât din cer un foc care a mistuit jertfa.

La fel s-a întâmplat cu Moise: înainte de a vedea puterea lui Dumnezeu, el a trebuit să asculte de Dumnezeu, așa că a aruncat toiagul la pământ, iar acesta s-a transformat imediat într-un șarpe. Oh!

Cum este acum? Vedeți, mai întâi vine ascultarea, apoi poți vedea minunile lui Dumnezeu. Multe biserici din țară spun: „Unde sunt minunile? Suntem gata să plătim o mie de dolari ca să vedem cu ochii noștri o minune!”

Oh, sărmani mincinoși decăzuți, morți de două ori! Voi sunteți dezrădăcinați și scoși afară. Cum credeți că veți vedea o minune câtă vreme n-ați devenit voi înșivă o minune? La care minune mă refer? Știți voi: este vorba de nașterea din nou. Nașterea din nou este o minune a harului lui Dumnezeu. Dacă El apucă un îndoielnic sau un necredincios și-l umple cu Duhul Sfânt, nimeni nu poate tăgădui că este o minune.

Domnul Isus a spus: „*Dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția*

lui Dumnezeu.” (Ioan 3.3).

Dacă vrei să vezi o minune, mai întâi trebuie să devii tu însuși o minune. Așteaptă ca Dumnezeu să lucreze mai întâi cu tine, este nevoie ca El să rezolve unele lucruri cu tine; să-ți dea „ochelari” noi pentru că ești orb, ești mort în păcate și în fărădelege. Ești orb duhovnicește, ești de două ori mort, de aceea este nevoie ca Dumnezeu să-ți dea Viața; este nevoie să-ți atingă ochii duhovnicești și să te facă o minune, pentru că numai după aceea vei putea să-L vezi pe Dumnezeul minunilor.

Frate și soră, ascultați cu atenție! Dacă vrei să știi cine este Dumnezeu, fă ceea ce-ți spune El acum! Schimbă-ți toată gândirea și primește botezul biblic în Numele Domnului Isus Hristos, căci atunci vei deveni o minune. Aceasta este făgăduința Sa din Fapte 2.39: *„...apoi veți primi darul Sfântului Duh. Căci făgăduința aceasta este pentru voi (iudeii), pentru copiii voștri (iudei) și pentru toți cei ce sunt departe acum (neamurile) în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.”* Oare făgăduința aceasta a fost numai pentru apostoli și iudei sau este și pentru neamuri? Cuvântul se adresează tuturor celor ce vor fi chemați: iudei și neamuri.

Fă deci ceea ce spune Cuvântul Domnului și vei vedea că se vor întâmpla adevărate minuni. Se vor face minuni ca acelea pe care le-au făcut Noe, Moise, Ghedeon și toți oamenii lui Dumnezeu.

Domnul i-a spus lui Moise: *„Aruncă toiagul jos!”* Cu alte cuvinte, El i-a spus: *„Depărtează-te de tot ce te înconjoară și lasă totul în grija Mea!”* Amin.

Poate spui: *„Am un temperament îngrozitor!”* Predă-l lui Dumnezeu pentru că El știe cum să-l liniștească. *„Bine, dar eu am atâtea pofte!”* Predă-le Lui căci Domnul știe cum să le îndepărteze. Pune-le pur și simplu în mâna Lui și atunci vei vedea minunea pe care o va face El. Acesta este adevărul.

Moise trebuia să procedeze conform Cuvântului înainte de a vedea minunile lui Dumnezeu, iar când le-a văzut nu a mai putut fi oprit de nimic. El privea spre cer cu fața plină de zâmbet și cu ochii plini de lumină. Dintr-un simplu păstor el a devenit un bărbat puternic al lui Dumnezeu, un uriaș care a pornit să biruiască o națiune cu un simplu toiag. Și a biruit-o, eliberând Israelul din robie, pentru că Dumnezeu i-a poruncit să facă acest lucru.

Frate, fă ceea ce-ți spune Dumnezeu și vei vedea că Cuvântul Său este încă Același. Dă norii la o parte și Soarele va străluci.

Iosua a fost și el un puternic biruitor; a fost cel care a dus la îndeplinire însărcinarea primită de Moise. El a fost un dumnezeu iubit de Dumnezeu cel Atotputernic, care i-a spus: „*Eu voi fi cu tine, așa cum am fost cu Moise.*” (Iosua 1.5).

Dar înainte ca zidurile Ierihonului să se prăbușească, Iosua a trebuit să procedeze conform instrucțiunilor Comandantului Suprem și să înconjoare cetatea de 13 ori. El a înconjurat cetatea în sunet de trâmbiță, conform Cuvântului spus de Dumnezeu atunci când s-a întâlnit cu El. Vedeți, înainte de a vedea minunile lui Dumnezeu, Iosua a trebuit să procedeze conform Cuvântului Său.

Voi știți că sunetul obișnuit al unei trâmbițe nu poate determina prăbușirea unui zid (zidurile Ierihonului erau atât de late și de puternice încât pe ele se organizau concursuri de cară). Dar dacă Dumnezeu a spus ceva, a și împlinit. Domnul îi spusese lui Iosua: „Să înconjurați zidurile cetății de șapte ori, timp de șapte zile. În primele șase zile să le înconjurați câte o dată, iar în ziua a șaptea de șapte ori. (În total trebuiau înconjurate de 13 ori). Când o faceți ultima dată, preoții să meargă înainte cu Chivotul legământului și să sune din trâmbițe, căci zidurile se vor prăbuși”. Ei au făcut întocmai și ce s-a întâmplat? Au văzut minunile lui Dumnezeu. Când? Numai după ce au împlinit Cuvântul lui Dumnezeu spus prin Iosua.

Unde sunt minunile voastre acum? Unde sunt minunile tale? Dacă vreți să le

vedeți, împliniți Cuvântul Său și minunile vor urma.

Cum a fost posibil să se prăbușească zidurile iar micuța casă a curvei Rahav să rămână neatinsă? Datorită faptului că a procedat conform Cuvântului lui Dumnezeu, Rahav a văzut minunile Domnului în timp ce ceilalți au murit. La fel se va întâmpla și cu voi: dacă veți asculta Cuvântul lui Dumnezeu veți vedea minunile Lui.

Acum să-i privim pe copiii lui Israel aflați înaintea cuptorului de foc. Ce au făcut ei înainte de a vedea că Dumnezeu i-a scos din țara Egiptului, că El este Același Dumnezeu care a fost întotdeauna și că este un Dumnezeu al minunilor. Domnul le-a poruncit să nu se închine înaintea idolilor și dacă Dumnezeu nu se schimbă, ei au rămas la Cuvântul care le spunea să nu se închine la idoli.

Astfel, i-au spus împăratului: „Dumnezeul nostru în care ne încredem este în stare să ne scape din văpaia focului, căci stăm pe Cuvântul Său!” Ce s-a întâmplat? Ei au văzut minunea lui Dumnezeu; au văzut că Dumnezeu poate învinge și focul.

Sunteți bolnavi? Faceți ce vă poruncește Cuvântul și veți vedea dacă El vă poate vindeca sau nu.

Dacă ești păcătos și ai vrea să fii umplut cu Duhul Sfânt, vino la Isus, schimbă-ți gândirea și lasă-te botezat în Numele Domnului Isus Hristos. Fă ceea ce spune Cuvântul și apoi vei vedea ce se întâmplă.

Bărbaților, dacă mai aveți lumea în voi, iar voi femeilor, vă mai tăiați părul și purtați pantaloni; dacă voi toți vă mai supărați și vă bazați pe crezurile voastre, dar doriți să știți dacă El mai este Dumnezeu, faceți ceea ce spune Cuvântul Său. Puneți-vă pe altar și veți vedea ce se va întâmpla.

La fel a făcut și Daniel. Mai întâi a trebuit să asculte Cuvântul lui Dumnezeu și abia după aceea a văzut minunea Sa, fiind scos nevătămat din groapa cu lei.

Împăratul din acea vreme a dat o poruncă: „Dacă cineva nu se va închina idolului ridicat de el, va fi aruncat în groapa cu lei!” Timp de treizeci de zile, nimeni nu avea voie să se închine altui Dumnezeu decât idolului lui. Dar ce a făcut Daniel? El a făcut ceea ce spunea Cuvântul lui Dumnezeu, deoarece știa că atunci când Solomon a sfințit Templul, s-a rugat astfel: *„Doamne, dacă poporul Tău se află în vreun necaz, își întoarce fața către Templul acesta și se roagă, Te rog să-l auzi din cerul Tău...”*

Daniel a împlinit Cuvântul Domnului deși porunca suna astfel: „Dacă cineva nu se închină idolului, va fi aruncat în groapa cu lei!” El a făcut ceea ce spunea Cuvântul, deoarece știa că Dumnezeu este întotdeauna Același. Fiind profet, el Îl cunoștea și Îl iubea pe Dumnezeu; știa că este slujitorul Lui și că Dumnezeu este în stare să-l salveze. Datorită poruncii date de împărat, Daniel risca să fie aruncat în groapa cu lei dacă refuza să se închine idolului. Dar el se întorcea cu fața spre Templu și se ruga de trei ori pe zi, iar Dumnezeu l-a umplut cu atâta Duh Sfânt încât leii nu s-au putut atinge de el. Acesta este adevărul.

Când Iona se afla în pântecul chitului știa că omenește nu mai are nici o șansă să supraviețuiască, deoarece mâinile și picioarele îi erau legate. Acest profet care fusese trimis la neamuri, a fost aruncat în mare apoi a fost înghițit de un pește mare. Și pe când era în pântecul peștelui, profetul Iona și-a venit în fire și s-a pus în ordine cu Dumnezeu.

O, frate predicator, vino-ți și tu în fire! Depărtează-te de toate lucrurile și obiceiurile care nu sunt după Cuvânt și vino la Dumnezeul cel viu! Vino înapoi la Cuvântul Său viu. Iona și-a venit în fire și s-a pocăit, dar când a privit în jur, peste tot era numai pântecul peștelui și el a înțeles că se afla în pântecul unui pește, pe fundul mării întunecoase. Își pierduse orice nădejde încă pe când era pe corabie, dar acum era în pântecul unui pește; era într-o mare încurcătură, iar de salvare nici nu mai putea fi vorba. Atunci și-a zis: „Acum totul s-a dus, de aceea aș

vrea să privesc încă o dată spre Templul Tău cel sfânt.”

Desigur, Iona nu avea cum să vadă Templul, dar a zis: „El este acolo sus, de aceea aş vrea să privesc spre El.” Şi când a făcut aceasta, a văzut minunea lui Dumnezeu. Nu ştiu cum, dar el a avut oxigen şi a putut supravieţui în pânțelele aceluia peşte; s-a odihnit puţin pentru călătoria pe care trebuia s-o facă în oraşul Ninive unde trebuia să predice timp de patruzeci de zile. Dumnezeu l-a înviorat cu oxigen din cer, deoarece nu era posibil să-l primească din mare sau din chit, ci doar de la Dumnezeu.

Oh, Doamne, suflă şi peste noi în seara aceasta Oxigenul Cuvântului Tău cu puterea Duhului Sfânt, cu puterea învierii lui Isus, ca să rămânem în viaţă, în aceste zile din urmă. Umple-ne, Doamne, cu puterea Duhului Sfânt!

Atunci va fi aşa cum v-am povestit azi dimineaţă despre acea raţă. De îndată ce a simţit şi a văzut apa, nu a mai existat nimic s-o poată opri să intre în ea. Cotcodăcitul găinii nu a avut nici un efect asupra ei, ci a alergat direct în apă, pentru că era o raţă.

Acum, dacă cineva dintre voi are natura unei raţe, noi avem dincolo un bazin plin cu apă. Oh, dacă aţi putea mirosi şi gusta ceva din cer, ca să vedeţi că Dumnezeu este acelaşi şi că El Îşi ţine întotdeauna Cuvântul; să vedeţi că El este un Dumnezeu care face minuni.

Prieteni, dacă n-aţi primit încă Duhul Sfânt, mirosiţi întâi apa pentru că aceasta este prima condiţie pe care trebuie s-o îndepliniţi.

Schimbaţi-vă în adâncul inimii voastre! Schimbaţi-vă felul de gândire şi puneţi-vă pe altarul Lui de jertfă pentru că atunci lumea va fi mistuită din voi şi vă veţi naşte din nou prin Duhul Sfânt. Dacă faceţi botezul în Numele Domnului Isus Hristos, El vă va umple cu Duhul Sfânt. Mergeţi corect, urmând procesul de naştere spirituală.

Nu încercați să intrați prin strângerea mâinii păstorului și nici trecându-vă numele în vreun registru, căci este nevoie să muriți complet, astfel ca lumea să nu vă mai cunoască și nici voi să n-o mai cunoașteți.

Abel a murit pe același altar pe care a murit și mielul lui. Tot așa este și cu voi: veți putea ajunge în ordine cu Dumnezeu numai dacă muriți pe altar împreună cu Hristos, căci atunci nu veți mai putea suporta lucrurile lumii. Muriți chiar acolo, iar când vă veți ridica veți fi o făptură nouă în Hristos. Acesta este adevărul.

Iona a trebuit să creadă Cuvântul și apoi să-L împlinească, în timp ce chitul îl plimba pe fundul mării. Mă întreb ce s-o fi gândit chitul în cele trei zile și trei nopți? „Aici se întâmplă ceva ciudat...” Desigur, trupul peștelui, stomacul lui, nu înțelegea ce se petrecea.

La fel este cu organizațiile religioase: ele nu pot înțelege ce se petrece acum. Dar Iona a înțeles, pentru că aerul pe care i-l sufla Dumnezeu în față era aer curat și l-a păstrat în viață.

Dacă Iona a trăit prin faptul că a crezut cuvintele spuse de Solomon cu privire la Templul natural pe care l-a construit din porunca Domnului, cu cât mai mult va trăi fiecare suflet, oriunde s-ar afla el, dacă va privi spre Cuvântul viu al lui Dumnezeu? Noi nu privim spre un templu zidit de un om care la bătrânețe a căzut de la Cuvânt, a murit și zace în mormânt, ci privim spre un Dumnezeu viu care stă la dreapta majestății Lui; la un Dumnezeu care are toată puterea și slava. Și dacă noi predicăm Cuvântul, El trimite Duhul Sfânt ca Martor al Său. Amin. Credeți Cuvântul lui Dumnezeu și veți vedea minunile Sale!

Când Ghedeon s-a întâlnit cu Îngerul Domnului și i-a vorbit, l-a privit oarecum critic și i-a zis: „*Dacă Dumnezeu este cu noi, unde sunt minunile Lui?*” Ghedeon știa că acel Înger era Cuvântul făcut trup. Aleluia! Era Cuvântul viu care lucra în acel moment. Slăvit să fie Domnul, fraților!

Rusaliile sunt un lucru bun, dar dacă nu ai avut personal această experiență, atunci pentru tine sunt doar un foc zugrăvit. La ce ne folosește un Dumnezeu istoric dacă astăzi El nu mai este Același? Cum am spus de multe ori, la ce-i folosește canarului tău să-i dai vitamine să-i crească aripile, dacă îl ții închis într-o colivie? La ce le folosește oamenilor să li se predice despre un Dumnezeu al puterii, dacă după aceea li se spune că astăzi El nu mai face lucrările pe care le-a făcut înainte? Desigur, așa ceva este o prostie!

Atunci de ce construiți școli și seminarii pentru predicatori? Acestea nu sunt decât niște camere mari cu dulapuri pentru clocit, în care se clocesc predicatorii. Se duc oi și se întorc boi.

Întotdeauna mi-a părut rău pentru puii de găină care sunt scoși în incubatoare, pentru că nu au mamă. Astfel, ei nu vor ști niciodată de unde au venit și n-au avut o mamă care să-i ocrotească, ci au crescut artificial.

La fel este cu predicatorii care provin din seminarii și cunosc numai teologia învățată acolo. Un astfel de predicator poate fi foarte deștept și șlefuit, poate predica în mai multe limbi, dar nu știe cine sunt părinții lui duhovnicești; nu știe nimic despre Dumnezeul pe care-L predică.

Un catâr nu știe într-adevăr nimic. Eu am vorbit mai demult despre aceasta. Catârul nu știe nimic despre părinții lui pentru că este rezultatul unei încrucișări; el nu știe unde aparține.

La fel sunt unii creștini: ei sunt încrucișați, sunt clociți într-o anumită denominațiune. Dar un cal bun, de rasă curată, are urmași de neam ales care știu de unde se trag. Așa este și cu creștinul adevărat: el știe unde este camera de alimentare a lui Dumnezeu; știe că este născut din Cuvânt. Un astfel de om acceptă fiecare Cuvânt vorbit de Dumnezeu, pentru că Cuvântul S-a făcut trup în el. Acesta este motivul pentru care spune: „Așa este! Amin.” Arătând că este de acord cu fiecare Cuvânt. În el este Ceva care-L legitimează de la sine. Acesta este

Cuvântul.

„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.” Amin.

„Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu...” Amin.

„Mergeți în toată lumea și predicați Evanghelia la orice făptură. Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit... Iată semnele care îi vor urma...” (Evrei 13.8; Ioan 14.12; Marcu 16.15-18).

Vedeți, bătrâna găină îi spune micuței rățuște: „Cotcodac, cotcodac, zilele minunilor au trecut!” dar rățușca îi răspunde: „Mac, mac, eu simt mirosul apei și voi sări chiar acum în ea!” Acesta este adevărul. Faceți ceea ce spune Cuvântul și veți vedea dacă ceea ce ați auzit este adevărat sau nu. Ioan Botezătorul era pe linia corectă ca să facă ceea ce trebuia.....

Elisaveta a crezut că va avea acel copil, dar Zaharia s-a îndoit, de aceea Dumnezeu l-a lovit cu muțenie. Mă gândesc că părinții lui Ioan Botezătorul s-au întristat când l-au avut, deoarece vedeau că sunt deja bătrâni și știau că nu vor trăi să-l vadă înfăptuind lucrarea măreață la care era chemat de Dumnezeu. Totuși, l-au crescut în sfințenie pregătindu-l pentru aceasta. Slavă lui Dumnezeu. Părinții lui Ioan au murit când el era doar un copil, de aceea băiatul și-a părăsit căminul și s-a dus în pustie, unde a crescut în statură și în puterea lui Dumnezeu. Părinții lui erau undeva, dincolo de stele, de lună și de soare, iar de acolo puteau să vadă ce se petrece jos; puteau vedea cum Ioan a intrat în slujbă și cum Dumnezeu a spus: *„El este glasul celui ce strigă în pustie!...Eu te trimit, du-te și strigă!”* Oh, cum așteaptă Ioan să vină înapoi din pustie!

„Ce aștepți aici, Ioane?” „Aștept chemarea pentru însărcinarea pe care o am. Aceasta este totul pentru mine.”

El știa că slujba lui avea să fie o pricină de poticnire pentru mulți, de aceea le-a zis iudeilor: „*Pui de năpârci, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare?*” iar în seara aceasta, eu vă spun același lucru: „Intrați în apă, pui de năpârci!” Cred că înțelegeți la ce mă refer și știu că se înregistrează pe bandă și că aceste cuvinte vor merge pretutindeni în lume. Dacă vreți să vedeți minunile lui Dumnezeu, mergeți mai întâi la apă!

Apoi, vedem cum Ioan pleacă la drum iar într-o zi vede un tânăr cu înfățișare plăcută, care se apropie de el. Când Îl vede, Ioan își zice: „Poate că acesta este Hristosul. Nu, nu este El, pentru că Dumnezeu mi-a dat o făgăduință.”

Poate că unii l-au întrebat: „Ioane, vrei să spui că Mesia se află deja printre noi? Unde este?” „Nu știu unde este dar atunci când Se va arăta Îl voi recunoaște pentru că Dumnezeu mi-a dat un semn.”

„Cum poți ști că vei fi vindecat dacă pentru tine s-au făcut rugăciuni?”

„Dumnezeu mi-a spus după ce să privesc.”

„De unde știi că vei primi Duhul Sfânt?”

„Eu ascult Cuvântul pentru că El mi-a spus la ce să privesc și știu ce urmează.”

Prietene, tu știi ce urmează dacă ascuți Cuvântul lui Dumnezeu? Dacă faci aceasta, următorul lucru este împlinirea făgăduinței Lui, pentru că Dumnezeu nu poate să mintă.

Ei îi spuneau lui Ioan: „Îl vezi pe omul acela cu coroană de aur? Acela trebuie să fie Mesia.”

„Nu, nu este El”, răspundea Ioan, apoi s-a îndreptat hotărât spre acel bărbat și i-a zis: „Nu se cade să trăiești cu soția fratelui tău! Legea nu-ți permite să faci aceasta!” Acel bărbat era Irod și el știa bine că ceea ce face nu este corect. Din pricina aceasta, Irodiada l-a urât de moarte pe Ioan, dar el a mers mai departe având privirea ațintită la semnul care-i fusese dat și prin care știa că-L va recunoaște pe Mesia.

Așa își recunoaște și Dumnezeu Biserica, pentru că Domnul Isus a spus: „Cine crede în Mine, va fi urmat de aceleași semne.” El nu a spus niciodată că cine crede în El trebuie să aparțină metodiștilor, bapțiștilor sau pentecostalilor. Nu, nu a spus niciodată așa ceva, pentru că El îi cunoaște pe cei ce sunt ai Săi.

Dacă astăzi îi întrebați pe oameni: „Ești creștin?” îți răspund: „Oh, eu sunt metodist!” Este în ordine, dar aceasta nu dovedește că ești creștin.

Altul spune: „Eu sunt pentecostal!” Este bine, dar nici aceasta nu arată că ești credincios. Cu siguranță că nu. Dacă ești un credincios adevărat, vei crede fiecare Cuvânt spus de Dumnezeu. Atunci ești pecetluit în Împărăția lui Dumnezeu, iar această pecete este tot timpul peste tine, de la început până la sfârșit; și la venire și la plecare. Vedeți, voi puteți să le spuneți aceste lucruri.

Ioan spunea: „Când va veni Mesia, Îl voi recunoaște după Semnul pe care mi l-a dat Dumnezeu. La aceasta privesc eu.” Oh, frate, de ce a văzut Ioan semnul? Pentru că a privit după el. (Fratele Branham bate în amvon).

Nădăjduiesc că aceste cuvinte au pătruns în inima voastră. Privirea voastră este ațintită la aceasta? Așteptați și voi semnul? Dacă îl așteptați, trebuie să știți ce spune Scriptura.

Toți preoții care stăteau în jurul lui Ioan au fost de cinci ori mai deștepți decât el. Noi n-am citit nicăieri că Ioan ar fi urmat vreo școală, iar acolo stăteau o mulțime

de preoți ai căror străbunici au fost preoți vestiți care cunoșteau fiecare iotă din acele suluri. Cunoșteau Geneza și toți profeții. Dar vedeți, numai Ioan a primit semnul de recunoaștere al lui Mesia, de aceea privea cu atenție după El. El știa că dacă Mesia este Dumnezeu, trebuie să fie însoțit de supranatural. Acesta este adevărul.

Așa este și astăzi. Dacă ești un creștin adevărat, înseamnă că ai fost atins de supranatural. Dacă nu s-a întâmplat acest lucru, ești înșelat. Dacă trăiești la fel ca înainte, dacă încă iubești aceleași lucruri pe care le-ai iubit înainte, ești înșelat; înseamnă că încă nu ești un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu.

Odată am citit o istorioară în care scria că într-o zi Ioan stătea dincolo de râul Iordan, pentru că preoții îl scosesea afară din cetate. Așa fac ei cu fiecare slujitor al lui Dumnezeu: îl scot afară din fiecare denominațiune sau organizație.

Acolo afară, Ioan nu avea un amvon după care să stea, ci stătea în noroi până la genunchi. El nu avea un costum frumos, cu guler întors. Nu, domnul meu, ci era înfășurat într-o piele de cămilă, așa că desigur, arăta ca un sălbatic.

Preoții îi spuneau: „Vrei să spui că suntem orbi și că vine un timp când mărețul nostru Templu (organizația noastră), se va prăbuși?”

„Da, așa se va întâmpla.”

„De unde știi tu aceasta?”

„După cum bine știți cu toții, prorocul Daniel a spus că atunci când va veni Mesia, jertfa zilnică va fi desființată”. Aleluia. Oh, mă simt tot mai mult în Duhul, așa că trebuie să mă opresc.

Dar Mica? De unde știa că nu poate să-l binecuvânteze pe Ahab? Pentru că Ilie îl blestemase. Aceasta i-a fost destul: el a știut că trebuie să rămână la Cuvânt.

Dacă vrei să vezi și tu lucrările lui Dumnezeu, trebuie să asculți și să rămâi la Cuvântul lui Dumnezeu. Mica știa că nu se poate întâmpla altfel.

Astfel, Ioan a spus: „Daniel a vorbit despre timpul când jertfa zilnică va fi desființată printr-o singură Jertfă și aceea este Mesia. Apoi va veni necazul și pustiirea.”

„De unde știi aceste lucruri, Ioane, căci ele sunt contrare dogmelor noastre?”

„Da, sunt contrare dogmelor voastre, dar nu și Cuvântului lui Dumnezeu, pentru că așa au vorbit prorocii și noi știm că este Cuvântul lui Dumnezeu, deoarece Biblia spune că Cuvântul vine întotdeauna la profeți.” Așa este.

Apoi Ioan a mai spus: „*Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii.*” (Ioan 1.29), căci L-a văzut pe Isus, un Om obișnuit care nu avea nimic care să atragă privirile: nici coroană de aur, nici turban și care nu era preot. Dimpotrivă, era un Om simplu, fiul unui tâmplar.

„Oh, Ioane, vrei să spui că acesta este Mesia pe care-L așteptăm?”

„Voi ce părere aveți? Nu puteți vedea dacă este El sau nu? Acesta este Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii.”

Unii i-au zis: „Păi, știi tu cine este Acesta? Este fiul unui tâmplar. Nu, Băiatul acesta nu poate fi Profetul!” Dar El era Profetul, iar Ioan știa aceasta; el știa ce spune.

Ei ziceau: „Cum este posibil ca Ioan să vadă în fiul unui tâmplar pe Mesia cel așteptat? Mesia va fi altfel, iar noi Îl vom recunoaște.” Vedeți, Ioan a văzut ceva ce ei nu puteau vedea. Deci, depinde după ce priviți.

Pe cine și ce vedeți voi în seara aceasta? Vedeți cumva un bărbat mare și popular, care reprezintă o denominațiune, și așteptați ca totul să vă cadă pur și simplu în poală? Sau vedeți niște oameni simpli: grupul mic și disprețuit al Domnului? Alegeți-vă locul, dacă puteți recunoaște Adevărul! Poți recunoaște ce spune Biblia? Recunoașteți Cuvântul lui Dumnezeu? Dacă ești născut din nou, vei putea vedea și recunoaște aceasta în tine. Dar dacă nu ești încă născut din nou, nici nu Îl vei vedea și nici nu Îl vei recunoaște.

Ioan a zis: „Acel singur Dumnezeu care mi-a poruncit să fiu glasul din pustie, mi-a spus că peste Acela peste care voi vedea Duhul coborându-Se, este Mesia.” Vedeți, Ioan L-a cunoscut. Dar ce a făcut mai întâi? A predicat Cuvântul și L-a împlinit, apoi a văzut semnul lui Dumnezeu. Nu uitați că nici unul din ceilalți n-a văzut semnul acela, ci doar singur Ioan.

Depinde după ce aveți ațintită privirea.

Ioan a fost ascultător Cuvântului și poruncii lui Dumnezeu, de aceea a putut să vadă semnul.

S-o privim puțin pe Marta la mormânt. În ea pătrunsese Cuvântul lui Dumnezeu și a crezut. Dar vedeți, înainte de a vedea minunea lui Dumnezeu, a trebuit să creadă Cuvântul și să procedeze conform Lui.

Când a venit Isus, ea l-a spus: „Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu n-ar fi murit.” Dar El i-a răspuns: „Marta, Eu sunt învierea și viața, iar cine crede în Mine, va trăi chiar dacă va muri. Și cine trăiește și crede în Mine, nu va muri niciodată. Crezi tu aceasta?” „Da, Doamne, cred.” De aici puteți vedea că ea a acționat

corect. „Eu cred.” „Ce crezi, Marta?” „Cred că ești Hristosul venit în lume.” Apoi s-au dus la mormânt, iar Isus și-a zis în Sine: „Acum se va vedea dacă ea crede cu adevărat că Eu sunt Cuvântul.”

Când au ajuns acolo, Isus a spus: „Dați piatra la o parte!”

Marta făcea ceea ce spune Cuvântul. Ea trebuia să procedeze astfel, pentru a putea vedea cum moartea este transformată în viață. Prietene, dacă vrei să vezi și tu cândva cum moartea se transformă în viață, trebuie să știi că nu există nici o altă cale decât să împlinești Cuvântul Său. Împlinește Cuvântul și vei vedea minunile lui Dumnezeu. Dacă ești bolnav, ia Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă medicul spune: „Vei muri!” ia Cuvântul lui Dumnezeu și procedează conform Lui, căci El va produce în tine o viață nouă. Oh, cât este de minunat!

Îmi pare rău că v-am ținut atât de mult, dar vă voi mai da câteva exemple și apoi voi încheia. Îmi pare rău pentru că am luat din timpul fraților mei. Le-au mai rămas cam două ore.

Samariteana de la fântână era o păcătoasă, și în timp ce scotea apă, un Bărbat i-a zis: „Femeie, dă-Mi să beau!” Mirată, ea s-a întors spre El și i-a răspuns: „Nu se cade ca un iudeu să vorbească cu un samaritean.”

„Dacă ai ști cine este Cel care vorbește cu tine, i-ai cere tu apă, iar El ți-ar da să bei apă vie.” Discuția a continuat, iar ea i-a zis: „Tu ești iudeu și voi vă închinați la Ierusalim, în timp ce părinții noștri s-au închinat pe acest munte.” Însă El i-a răspuns:

„Crede-Mă că vine ceasul când nu vă veți mai închina Tatălui nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim. Dumnezeu este Duh și închinătorii adevărați trebuie să se închine Tatălui în Duh și adevăr.”

După discuția avută și după ce Isus i-a spus despre viața ei ascunsă, ea L-a crezut și s-a întors de la păcat, pentru că a văzut că totul era adevărat. Preoții și rabinii le vorbiseră despre Dumnezeu, dar în Biblie era făgăduit că Dumnezeu însuși va veni la ei, așa că ea l-a zis:

„Văd că ești proroc...Noi știm că trebuie să vină Mesia, iar când va veni El, ne va spune toate lucrurile.”

„Eu, Cel ce vorbesc cu tine, sunt Acela.”

Aceasta a fost suficient. Imediat ea a alergat în cetate și a început să strige: *„Veniți să vedeți un om care mi-a spus tot ce am făcut. Nu cumva este Mesia?”*

Vedeți, înainte ca să poată aduce acel mesaj, ea a trebuit să vadă minunea aceea a lui Dumnezeu; și înainte ca să vadă minunea lui Dumnezeu, a trebuit să-L creadă pe El pe Cuvânt.

Acesta este adevărul. Oh, cât am mai putea vorbi despre acest lucru, dar vom mai privi un singur exemplu: Rusaliile. Ucenicii au văzut Cuvântul, au umblat cu El, L-au pipăit și L-au crezut, dar înainte de a vedea minunea de la Rusalii au trebuit să creadă Cuvântul și să-L asculte.

Vedeți? Cuvântul spunea: *„Mergeți la Ierusalim și așteptați acolo până veți fi umpluți cu putere de sus.”*

Acum, dacă Matei i-ar fi spus lui Marcu: „Știi ceva? Eu am avut un simțământ aparte și cred că a fost Duhul Sfânt”? Sau cum ar fi fost dacă în ziua a noua s-ar fi ridicat un altul și ar fi spus: „Eu cred că am primit deja făgăduința, pentru că suntem aici și așteptăm deja de nouă zile. Voi nu credeți la fel? Cred că L-am primit atunci când am crezut în El, sunteți de acord?”

Oh, voi oameni scumpi care spuneți: „Noi am primit Duhul Sfânt când am crezut.” Gândiți-vă că Isus nu le-a spus niciodată ucenicilor Săi: „Dacă M-ați crezut și ați mers la Ierusalim, ați primit deja făgăduința!” El nu a spus nici: „Așteptați cinci sau nouă zile!” ci a zis cât se poate de clar: „*Așteptați până veți primi o putere de sus.*” Asta este. Cei care așteptau împlinirea făgăduinței Domnului, puterea Duhului Sfânt, și-au înnoit puterea și răbdarea. Vedeți?

Ce trebuie să faci tu acum? Ia Cuvântul Său, trăiește după El și rămâi în El! Rămâi zi de zi la aceasta! Stai cu El înaintea lui Satan și spune-i: „Este scris! Este scris! Este scris!” Stai pe temelia Cuvântului, procedează conform Lui și apoi vei vedea minunea lui Dumnezeu. Acesta este adevărul. Dar mai întâi de toate, trebuie să faci ceea ce spune El. Aceasta au făcut ucenicii când s-au dus la Ierusalim: au ascultat de Cuvântul Lui.

Astăzi, foarte mulți oameni spun că ei sunt ascultători Cuvântului, deși în realitate nu-L ascultă. Ei spun: „Eu am fost botezat în Numele Tatălui, al Fiului și Duhului Sfânt.” Vedeți? Aceasta nu este o credință deplină.

„Eu am ales o biserică, iar acum sunt membrul ei.” Nici aceasta nu este o ascultare deplină.

„Eu repet ceea ce au făcut apostolii și ce au crezut ei.” Nici aceasta nu este ascultarea deplină. A fi ascultător Cuvântului lui Dumnezeu înseamnă a-L împlini în totul, pentru că neascultarea este tot atât de vinovată ca și vrăjitoria.

Trebuie să se întâmple ceva cu tine; să te naști din nou. Este nevoie să mori pentru ca în tine să se nască ceva.

Ce s-ar fi întâmplat dacă după nouă zile ucenicii ar fi spus: „Noi vrem să ne continuăm lucrarea deoarece credem că am primit deja ceea ce așteptam. Lumea de afară este pe moarte așa că ce mai așteptăm?”

Oh, pot să-l aud pe Petru zicând: „Ascultați, fraților. Ceva îmi spune că un asemenea gând nu este corect. Dacă facem aceasta nu ascultăm de Cuvânt, dar dacă credem făgăduința pe care ne-a dat-o Dumnezeu, trebuie să rămânem pe loc și să așteptăm până când se întâmplă ceva, pentru că Cuvântul ne vorbește despre această făgăduință în Ioel.”

Dacă unii dintre ucenici ar fi spus: „Eu nu am mai multă putere ca atunci când am venit aici sus, ci sunt la fel,” alții ar fi răspuns: „Domnul ne-a spus că vom primi putere. Deci, trebuie să așteptăm.” Oh, și pentru că au dat ascultare Cuvântului până la capăt, au văzut minunile de la Rusalii: au văzut cum limbile de foc s-au așezat pe fiecare dintre ei și toți au fost umpluți cu Duhul Sfânt și au început să vorbească în alte limbi și să procească după cum le da Duhul.

Când s-a întâmplat aceasta? Când s-au gândit ei că au primit ceva? Nu, ci atunci când au ascultat Cuvântul deplin. Abia atunci au putut vedea minunea.

Prieteni, astăzi este la fel: voi trebuie să procedați exact ca ei.

Acestea fiind spuse, aș vrea să mă apropii de încheiere. Nu voi mai lua nici un text, așa că predicatorul următor poate să se pregătească să vină sus.

Dar vedeți? Dacă credem Cuvântul lui Dumnezeu și profetul adevărat, toți ne dau tot felul de nume rele, ca de exemplu: dezbinători de biserici, fățarnici, tremurici sfinți, visători, proroci, purtați de Beelzebul.

Vă întreb însă: Ce se întâmplă în mijlocul nostru dacă credem Cuvântul lui Dumnezeu adus prin profetul adevărat? Ce vom vedea atunci?

Vom vedea ceea ce vedem și acum:

Ei vin din Est și din Vest

Ei vin din țări îndepărtate

Ca să sărbătorească cu Împăratul nostru,

Ca să mănânce cu musafirii Lui.

Cât de binecuvântați sunt acei călători!

Ei văd fața Lui cea proslăvită,

Strălucind plină de dragoste dumnezeiască.

Ei sunt părtași binecuvântării harului Său,

Mărgăritare strălucitoare în cununa Lui.

Prieteni, Isus vine în curând, iar atunci toată truda și alergarea noastră se va sfârși.

Oh, cum ar fi dacă Domnul ar veni în clipa aceasta? Sunteți liberi de păcat? Ce v-ar aduce venirea Sa: bucurie și slavă sau îngrijorare și o mare disperare?

Când Domnul nostru va veni din slavă Îl vom întâlni în văzduh. De ce? Pentru că procedăm în totul conform Cuvântului Său. Amin.

Puteți să ne numiți cum vreți, căci noi vedem în mijlocul nostru semnele lui Mesia; vedem prezența Stâlpului de Foc. Acest lucru nu poate fi tăgăduit de nimeni pentru că Dumnezeu este aici. Știința a dovedit aceasta pentru că s-au făcut deja fotografii cu Lumina supranaturală. De ce oare? Pentru că noi ascultăm în totul de Cuvântul Său. Niciodată în istorie nu s-a putut face așa ceva, dar astăzi ochiul mecanic al aparatului de fotografiat a dovedit fără putință de tăgadă că El este Dumnezeu.

Prieteni, dacă credeți aceasta, organizațiile vă vor da afară din mijlocul lor, dar lăsați-i s-o facă dacă au această plăcere. Dacă vreți să vedeți minunile lui Dumnezeu, procedați conform Cuvântului Său și le veți vedea.

Domnul Isus a spus: *„Cum a fost în zilele lui Noe și ale lui Lot, ai domă va fi și la venirea Fiului omului.”*

Îngerul care l-a vizitat pe Avraam era Dumnezeu manifestat în trup omenesc. Când a ajuns acolo, El s-a purtat ca și cum nu l-ar fi cunoscut pe Avraam și n-ar fi știut nimic despre el. Apoi a stat cu spatele spre cort și a spus gândurile Sarei, iar mai târziu le-a schimbat numele: din Avram în Avraam și din Sarai în Sara. În momentul acela Avraam a știut cu siguranță cine era El. Apoi, când i-a dat făgăduința referitoare la nașterea lui Isaac, Avraam l-a întrebat: *„Cum voi cunoaște aceasta, Domnul meu?”*

Atunci Domnul l-a întrebat unde este Sara, iar ea a râs în sinea ei când a auzit că va avea un copil. Dar Avraam a crezut Cuvântul și a procedat conform Lui, așa că a putut vedea minunile lui Dumnezeu.

Procedați și voi conform Cuvântului și veți vedea minunile lui Dumnezeu!

Cu puțin timp în urmă am vorbit aici despre epocile bisericii și am făcut un mic desen pe tablă; erau prezenți mai mulți oameni decât astăzi. Abia terminasem de

vorbit, când a venit o Lumină strălucitoare care se mișca înapoi și încolo pe perete. Toți cei prezenți au putut s-o vadă. Apoi a apărut o umbră care încerca să acopere acea Lumină care arăta întocmai ca în desenul pe care-l făcusem eu pe tablă. Câți din cei prezenți acum în sală au fost martori la acel eveniment? Ridicați mâinile. Vedeți? Voi ați putut privi acel lucru cu ochii voștri.

Ce era aceasta? Mai întâi, noi am primit Cuvântul, l-am crezut și l-am urmat în totul, apoi am văzut minunile lui Dumnezeu care au legitimat Cuvântul ca fiind Adevărul. Noi avem candelile pline cu ulei, lămpile ne sunt curate și ard. Lăsați lumina voastră să strălucească astfel ca oamenii să vadă faptele bune, roadele voastre care fac cinste și onoare Tatălui vostru ceresc. Dacă veți face aceasta, dacă veți proceda conform Cuvântului, vă veți întâlni cu El în văzduh. Eu n-am nici o umbră de îndoială cu privire la aceasta.

Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Voi încheia deși am adus doar o treime din mesaj. Totuși, dacă va fi cu voia Domnului, îl voi termina cu altă ocazie.

Ați văzut? Dacă Dumnezeu este cu noi, unde sunt minunile?

Oh, Dumnezeule, îngăduie-ne să vedem și anul viitor minunile Tale! Ajută-ne să petrecem un an în care inimile noastre să nu se mai mulțumească cu prezența într-o biserică confesională, cu o dogmă omenească sau cu o strângere de mână. Nu ne lăsa să fim mulțumiți până nu vom simți în inimile noastre puterea minunată a Duhului Sfânt; puterea care scoate lumea afară și ne formează pentru a fi creștini adevărați.

Nu încercați să faceți tot timpul „un nou început”, ci creșteți în El până ajungeți la statura de oameni mari; creșteți spre El până când îl veți întâlni.

Aici mai este loc! Da, aici mai este loc,

La Izvor mai este loc și pentru tine.

Aici mai este loc! dD, aici mai este loc.

La Izvor mai este loc și pentru tine.

Să ne plecam capetele pentru rugăciune. Tată ceresc, cu sufletul smerit și duhul plecat, Te rog să iei aceste puține cuvinte pe care le-am spus cu o voce răgușită și să le unești la un loc, pentru că eu nu pot face aceasta. Eu am vorbit despre lucrurile care mi-au venit în minte, dar pune Tu aceste cuvinte în inima fiecărui ascultător. Îngăduie ca ei să înțeleagă ce am vrut să spun și ajută-ne să facem ceea ce spune Cuvântul Tău, Doamne. Binecuvântează-i pe acești frați și unge-i cu Duhul Sfânt, astfel ca puterea Ta să cadă în această clădire.

Adu păcătoșii la altar și ajută-i să găsească drumul spre Calvar. Îngăduie ca bolnavii să fie vindecați și să se facă semne mari și minuni ca să vedem puterea Dumnezeului celui viu care face minuni, Tată. Fă toate acestea pentru că Te rugăm în Numele Domnului Isus Hristos. Amin.

Slavă Domnului Isus! Îl iubiți? Deci, dacă Dumnezeu este cu noi, lăsați-ne să vedem minunile Lui. Unde este astăzi semnul lui Mesia, care este Același ieri, azi și în veci? Unde este El? La care dintre organizații aparține El? La care organizație trebuie să mergem ca să găsim semnul lui Mesia? În care casă putem intra ca să găsim acest semn? Gândiți-vă la aceasta.

Oh, Isus va veni în curând!

Truda noastră se va sfârși atunci.

Oh, cum ar fi dacă Dumnezeu ar veni în clipa aceasta,

La cei ce sunt liberi de păcat?

Oh, ne-ar aduce aceasta bucurie,

Sau îngrijorare și adâncă disperare?

Când Domnul nostru vine în slavă,

Atunci Îl vom întâmpina în văzduh.

- **Amin** -